

[Frank Jensen]

Jeg tror, at den brede tilslutning, som er blevet givet i dag – også fra de regeringspartier, som var en del af forliget med Fremskridtspartiet om finansloven – bygger på, at det ikke var en særlig velovervejede gebyrregning, der blev indført på en lang række forvaltningsafgørelser. Det var også det, som gik igennem den konservative ordførers bemærkninger. Der var mulighed for at granske gebyrerne og se på, hvilke områder man kunne lave ændringer i. Også fra justitsministerens side er der givet åbninger i forhold til at få gennemført en egentlig revision af den lovgivning, som fandt sted i januar måned 1990.

Mange ordførere har hæftet sig ved det økonomiske aspekt – det gjorde justitsministeren også – og spurgte, hvor forslagsstillerne ville finde de 20 mio. kr. henne, som nu kommer til at mangle i Justitsministeriets kasse.

Jeg kan vel så til gengæld spørge justitsministeren: Hvor vil justitsministeren finde de 40 mio. kr., som justitsministeren åbenbart må mangle i sin kasse, for i det lovforslag, som justitsministeren i sin tid fremsatte, var der budgetteret med 50 mio. kr.s indtægt på de gebyrer. De 40 mio. kr. må jo også mangle, så jeg vil gerne bede justitsministeren om – måske i det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med – at anvise, hvordan de 40 mio. kr. er blevet bragt ind i justitsministerens kasse. Det må være lige så afgørende; det er jo nemlig det dobbelte af det krav, som justitsministeren stiller i dag til SF og Socialdemokratiet, at vi skal finde de 20 mio. Så må vi også bede justitsministeren om at give en anvisning på, hvor de 40 mio. kr. er fundet henne i den periode, der nu er gået, siden justitsministeren fik vedtaget sit forslag.

Men det, der er afgørende på det økonomiske område for Socialdemokratiet og SF, er det, som Fremskridtspartiets ordfører var inde på, nemlig at disse gebyrer har påført offentlige myndigheder og ikke mindst politiet en meget stor administrativ belastning. Det lægger politimestrene ikke skjul på hverken i de offentlige tilkendegivelser, der er kommet fra Politimesterforeningen, og heller ikke, når man tager ud i politikredsene. Det er jo desværre ikke rigtigt, som justitsministeren siger, at det ikke har forvoldt administrative vanskeligheder for kredsene. Der er desværre en lang række fortolkningsmuligheder for, hvornår gebyrerne skal betales, både når det drejer sig om transporttilladelser-

ne, og når det drejer sig om de øvrige bestemmelser, der vedrører færdselsloven. Justitsministeren var inde på, at der skulle laves en revision af spørgsmålet om lejlighedsbevillinger, eller der var i hvert fald optræk til, at der kunne tænkes en revision i den kommende folketingsamling, men vi har i dag dokumentation for, at det ikke havde voldt særlige vanskeligheder at administrere den nuværende ordning, hvor der opkræves 500 kr. i gebyr.

Jeg kan oplyse over for justitsministeren i dag, at en undersøgelse, vi har fået foretaget, viser, at antallet af lejlighedsbevillinger i 1989 var 24.136. Da bevillingerne blev indført i januar måned 1990, var antallet af lejlighedsbevillinger for 1990 på 15.305.

Mange vil stille sig det spørgsmål: Er det, fordi vi holder flere forsamlingshusfester i Danmark? Det tror jeg heldigvis ikke at det er. Jeg tror, at vi her har fået lavet en lovgivning, som befolkningen reagerer imod. Når vi pålægger et gebyr på 500 kr. for en forvaltningsafgørelse, der er så lidt krævende som at få en lejlighedsbevilling, så reagerer befolkningen imod lovgivningsmagten, og så undlader man at få en lejlighedsbevilling. Det er jo ikke det ønske, vi har med de forvaltningsafgørelser og de bevillingsbestemmelser, vi har.

Vi ønsker på en lang række forvaltningsområder at have kontrol med, hvad der foregår i samfundet, og at vide, hvor der udskænkes alkohol og serveres mad. Vi ønsker også at vide, hvor våbnene står. Derfor har vi en våbentilladelseslov. Men når man pålægger så voldsomt et gebyr, der er ude af trit med den ydelse, som den offentlige forvaltning yder over for borgeren, så reagerer befolkningen imod det. Det er en trussel mod den målsætning, vi har i den øvrige lovgivning, om, at samfundet har en vis indsigt i, hvor disse ting finder sted.

Om justitsministerens betænkeligheder ved vores forslag om at lave en ny gyldighedsudvidelse for våbentilladelser fra de nuværende 5 til 10 år skal jeg sige, at vore betænkeligheder ved at opretholde den nuværende ordning er langt større end den betænkelighed, som justitsministeren må have i forhold til at gennemføre vores udvidelse.

Det, der er risikoen, hr. Niels Helveg Petersen, er jo, at den jæger, hvis våbentilladelse udløber efter fem år, og som skal betale et gebyr, der vokser med 240 pct., overvejer en ekstra